Kız ve Nehir Yunusu
Aysel Banu YAVUZAL

Kız ve Nehir Yunusu

Aysel Banu YAVUZAL

Maya, kasabasının arkasından akan nehri çok severdi. Her cumartesi parlak sarı yağmur çizmelerini giyer ve suya doğru yürürdü. Çöp toplamak için yeşil bir kanvas çanta taşırdı. Kıvırcık siyah saçları iki dolgun topuz halinde, patika boyunca zıplarken hoplardı. Nehir sabah güneşinde pırıl pırıl parlardı ve Maya onun hangi sırları sakladığını merak ederdi.

Bir cumartesi, bir şey suyun içinden yumuşak bir vınlama sesiyle yükseldi. Pürüzsüz gri-pembe bir derisi, uzun ince bir burnu ve şakacı bir gülümsemesi vardı. Maya nefesini tuttu. "Sen bir nehir yunususun!" diye fısıldadı. Yunus başını eğdi ve sanki merhaba diyormuş gibi yumuşakça tıkladı. Burnunda küçük bir su damlası parıldadı. Maya hiç kıpırdamadan oturdu, kocaman koyu kahverengi gözleri hayretle açılmıştı.

"Merhaba," dedi Maya yumuşak bir sesle. Yunus yaklaştı ve küçük bir baloncuk fıskiyesi üfledi. Maya güldü ve aralıklı dişli gülümsemesi yuvarlak yanaklarına yayıldı. "Ben Maya. Sana Şıpşıp diyeceğim!" Şıpşıp küçük üçgen yüzgecini kıpırdattı ve kuyruğuyla su sıçrattı. Bir arkadaşı olduğu için mutlu görünüyordu. Maya ertesi gün onu tekrar ziyaret edeceğine söz verdi.

Ertesi sabah Maya, öğretmeni Bay Lee'ye yunustan bahsetti. Bay Lee ince yuvarlak gözlüklerini burnunun üzerine itti ve sıcak bir gülümsemeyle gülümsedi. "Nehir yunusları çok özeldir," dedi. "Ama nesilleri tükeniyor, yani dünyada çok az kaldılar." Maya kaşlarını çattı. "Neden bu kadar azlar?" diye sordu. Bay Lee'nin sıcak koyu gözleri yumuşadı.

"Yunusların yaşamak ve oynamak için temiz suya ihtiyacı vardır," diye açıkladı Bay Lee. "Çöp ve kirli su nehirlere karıştığında yunuslar hastalanır." Maya, Şıpşıp'ı ve onun şakacı gülümsemesini düşündü. Küçük yuvarlak gözlerini ve yumuşak tıklamalarını düşündü. Onun hastalanmasını istemiyordu. "Ona yardım etmeliyiz!" dedi ve bunu tüm kalbiyle söyledi.

O öğleden sonra Maya, yeşil çantasıyla nehre koştu. Plastik şişeleri, ambalajları ve eski kâğıtları topladı. Mavi tulumları çamurlandı ama umursamadı. Şıpşıp yanında yüzerek küçük yuvarlak gözleriyle izledi. "Bak Şıpşıp!" diye seslendi. "Evinizi temizliyorum!" Şıpşıp tıkladı ve su sıçrattı, Maya da topladığı her çöp parçasıyla gurur duydu.

Ertesi gün Maya, en iyi arkadaşı Lily'den yardım istedi. Lily pembe yunus tişörtünü giymiş ve kocaman mutlu bir gülümsemeyle gülümsüyordu. "Gerçek bir yunus mu?" diye ciyakladı. "Yardım edeceğim!" İki kız birlikte nehir kıyısında yürüyerek çantalarını çöplerle doldurdular. Lily eğilip kutuları toplarken kızıl at kuyruğu sallanıyordu. "Bu çok eğlenceli!" dedi. "Ve Şıpşıp'a yardım ediyor!"

Maya'nın bir fikri vardı. "Nehirleri temiz tutmak hakkında bir okul projesi yapalım!" dedi. Lily ellerini çırptı. Bay Lee'nin yardımıyla Şıpşıp'ın çizimleri ve büyük, dostça harflerle parlak afişler yaptılar. Bay Lee zeytin yeşili gömleğini ve nehir parkı rozetini takmıştı ve sıcak gülümsemesiyle gülümsedi. "Harika bir fikir, Maya," dedi. "Bunu tüm sınıfla paylaşalım."

Cuma günü Maya sınıfının önünde durdu. Kalbi hızlı atıyordu ama Lily ona başparmağını kaldırdı. "Bu Şıpşıp," dedi Maya çizimini işaret ederek. "O bir nehir yunusu ve temiz suya ihtiyacı var." Arkadaşlarıyla ipuçlarını paylaştı: çöp toplayın, nehirlere asla bir şey dökmeyin ve su tasarrufu için muslukları kapatın. Çocuklar kocaman gözlerle dinlediler.

Bay Lee cesaretlendirici bir şekilde başını salladı. "Küçük eylemler büyük fark yaratır," dedi. Sınıf bir temizlik kulübü kurmaya karar verdi. Herkes nehre ve yaban hayatına yardım etmek istiyordu. Maya'nın yuvarlak yanakları mutlulukla parladı. Projesi büyüyordu ve umudu da büyüyordu. Şıpşıp sonuçta yalnız değildi. Ona yardım etmeye hazır birçok arkadaş vardı.

Ertesi cumartesi tüm sınıf nehre geldi. Maya yağmur çizmelerini ve kırmızı yıldız yamalı mavi tulumlarını giymişti. Lily küçük kartlarda temiz su ipuçları dağıttı. Çocuklar çöp topladı ve birlikte güldüler. Bay Lee dolu çantaları taşıdı. Bazı veliler de katıldı. Nehir kıyısı her geçen dakika daha temiz ve daha yeşil oldu.

Sonra Şıpşıp ortaya çıktı! Sudan atladı ve parıldayan bir fıskiye üfledi. "Ooo!" diye bağırdı çocuklar. Şıpşıp mutlu daireler çizerek yüzdü, tıkladı ve cıvıldadı. Maya el salladı ve aralıklı dişli gülümsemesi her zamankinden daha parlak oldu. "Ne kadar mutlu olduğuna bakın!" dedi. Lily yerinde zıpladı. "Temiz evini çok seviyor!" Herkes dost canlısı nehir yunusu için tezahürat yaptı.

O günden sonra Maya yaban hayatı ve doğa koruma hakkında öğrenmeye devam etti. Kitaplar okudu ve yeni bilgileri arkadaşlarıyla paylaştı. "Nehir yunuslarının utangaç ve nazik olduğunu biliyor muydun?" dedi Lily'ye öğle yemeğinde. Lily başını salladı. "Nehrimizi her zaman temiz tutalım," dedi. Maya kabul etti. Öğrenmek bir macera gibi hissettiriyordu ve her yeni bilgi sevdiği hayvanları korumasına yardımcı oluyordu.

Kısa süre sonra diğer sınıflar da katılmak istedi. Maya'nın küçük projesi büyük bir projeye dönüştü. Çocuklar afişler yaptı, çöp topladı ve temiz su ipuçlarını aileleriyle paylaştı. Veliler de yardım etmeye başladı. "Harika bir şey başlattın," dedi Bay Lee Maya'ya. Maya sarı çizmelerine baktı ve gülümsedi. Her şey meraklı bir kız ve dost canlısı bir yunusla başlamıştı.

Bir akşam Maya, Lily ile nehir kenarında oturdu. Şıpşıp yavaşça yanlarından geçti, gri-pembe derisi gün batımında parlıyordu. "Arkadaşım olduğun için teşekkür ederim," diye fısıldadı Maya. Şıpşıp yumuşakça tıkladı ve burnunda küçük bir damla parıldadı. Lily gülümsedi. "Temiz su yolları yaban hayatını korur," dedi. "Ve her çocuk yardımcı olabilir!" Maya başını salladı, içi sıcacık ve mutlu hissetti.

Maya yeşil çantasını her cumartesi için hazır, kapının yanında tuttu. Küçük ellerin büyük işler yapabileceğini biliyordu. Temiz bir nehir, Şıpşıp ve etrafındaki tüm yaban hayatı için mutlu bir yuva demekti. Parıldayan suya el salladı ve yardım etmeye devam edeceğine söz verdi. "Her çocuk bir fark yaratabilir," dedi. Ve bu en doğru şeydi, çünkü o bunu başarmıştı ve sen de başarabilirsin.